

Missatge institucional del president de la Generalitat amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya

Les institucions i el poble de Catalunya, al llarg dels anys, hem convertit l'Onze de Setembre en jornada de record i homenatge d'aquells qui van lluitar i van donar la vida per la llibertat del nostre país. Però també hem sabut anar convertint la Diada en motiu d'orgull i celebració del que hem esdevingut com a nació.

Una generació rere l'altra hem anat sumant les aportacions de tots aquells qui afirmaven lliurement "Catalunya és la meva casa", "Catalunya és la meva terra", "Catalunya és la meva pàtria!". Entre tots hem aconseguit que el nostre fos un país d'acollida, obert i generós. I que tots els catalans, tant els nascuts aquí com els vinguts d'arreu, estimin i respectin la nostra història, la nostra llengua i la nostra cultura.

La nostra és la història d'un èxit col·lectiu. De superació de dificultats, de tenacitat constructiva, de treball assenyat, de solidaritat, d'ambició compartida. Catalunya, en els darrers cent anys, ha viscut períodes lluminosos i creatius i d'altres de molt dolorosos i plens d'adversitats. Però sempre ens n'hem sortit.

El proper mes d'octubre s'acompliran trenta anys de la recuperació de la Generalitat i del retorn del president Josep Tarradellas, el seu cent vint-i-cinquè president.

D'aleshores ençà, hem viscut el període més llarg i fecund de normalitat política i institucional de la Catalunya contemporània, de la mà dels presidents Jordi Pujol i Pasqual Maragall. Amb ocasió de l'Onze de Setembre d'enguany, el Govern de Catalunya ha volgut concedir-los la Medalla d'Or de la Generalitat, en senyal de reconeixement i agraïment.

Els darrers anys han estat certament complexos i plens de canvis. En el terreny social, Catalunya ha rebut centenars de milers de persones que buscaven a casa nostra una oportunitat per a les seves vides. La societat catalana està aconseguint integrar, com sempre hem fet, els nouvinguts, tant pel que fa al

respecte dels seus drets com a l'exigència dels seus deures. Si ho fem bé, treballant des del compromís social, la Catalunya de demà serà més forta.

En el terreny econòmic, l'evidència implacable del món global ens obliga a fer un esforç permanent per a ser més competitius. Algunes empreses han hagut de plegar, però afortunadament, se n'han creat moltes de noves i d'altres han tingut oportunitats de créixer i progressar. I el balanç ens permet seguir avançant en prosperitat i benestar. Si ho fem bé, treballant amb rigor econòmic, la Catalunya de demà serà més forta.

En el terreny cultural, alguns creien que la globalització podia amenaçar el futur dels nostres principals valors culturals o la nostra llengua. Però s'ha demostrat una vegada més que la llengua catalana tenia una fortalesa extraordinària. I que, amb voluntat per part dels uns i generositat de tots, érem capaços de fer-ne créixer el coneixement i ús social. Per altra banda, d'aquí a poques setmanes la nostra llengua i la nostra cultura tindran una oportunitat extraordinària per projectar-se al món gràcies a la Fira de Frankfurt. Si ho fem bé, treballant amb ambició cultural, la Catalunya de demà serà més forta.

En el terreny polític hem viscut un període molt intens. Fa poc més d'un any que el nou Estatut va entrar en vigor i hem començat el seu desplegament amb realisme i decisió. L'Estatut és un gran avenç: reconeix millor que mai en el passat la nostra realitat nacional; ens dóna més i millors eines per governar-nos; i estableix clarament que Catalunya ha de disposar de més recursos, tant per exercir les seves competències com per fer les inversions que necessitem i que durant massa anys ens han estat regatejades. Els demano que tinguin confiança. Estiguin segurs que si ho fem bé, és a dir, projectant el nostre horitzó polític des del realisme, per anar més lluny, la Catalunya de demà serà més forta.

La nostra fita és el progrés econòmic, social, cultural i nacional de Catalunya. És una fita que ens demana un esforç constant i una actitud positiva per fer front a les dificultats del camí.

Al llarg d'aquests darrers mesos, molts de vostès han patit els problemes generats per diverses i a vegades reiterades deficiències en el funcionament

d'alguns serveis públics. Els parlaré molt sincerament: hi ha motius per al malestar. I els demano disculpes una vegada més.

Les molèsties que aquestes incidències han provocat són innegables. En alguns casos, els problemes són per raons ben concretes com les obres del tren d'alta velocitat. Però en altres casos, han sorgit a causa de massa anys de poca inversió i d'un manteniment inferior al que calia.

Però amb la mateixa sinceritat els vull dir que s'està treballant de valent per resoldre els inconvenients i que, en els propers mesos, la situació millorarà. La preocupació i l'enuig justificats no ens han de dur al pessimisme. Perquè avui s'està invertint com mai en la millora de les nostres carreteres i autovies, i en la millora del servei ferroviari, no només per l'arribada del tren d'alta velocitat sinó, molt especialment, en el servei de rodalies.

Els ciutadans de Catalunya tenen tot el dret a esperar i exigir que els serveis públics funcionin millor i de manera més eficient. No només a Barcelona i a la seva conurbació metropolitana, sinó a tot el país.

N'estic segur: Si fem les coses bé -i les farem bé-, és a dir, des del compromís, amb rigor, amb ambició i des del realisme, la Catalunya del futur esdevindrà més equilibrada i serem més forts.

De tot el que els he parlat, com a president de Catalunya, n'he assumit, en tot moment la responsabilitat. Com l'han assumida el Govern i tots i cadascun dels servidors públics. Però aquesta exigència, aquest sentit de la responsabilitat, d'una manera o altra, l'ha d'assumir tothom, cadascú al nivell que li correspon, a l'empresa, al comerç, a la universitat, a les escoles, als centres de salut, als serveis públics en general.

Perquè si com a país abdiquem de la nostra responsabilitat col·lectiva, correm el risc de perdre la batalla pel futur. És la meva confiança en aquesta responsabilitat col·lectiva, la que em fa afirmar que no hi ha motius per al defalliment. Al contrari: hi ha motius per a l'esperança en el nostre futur.

Crec que som més a prop que mai del somni de convertir Catalunya en un país d'homes i dones lliures que doni les mateixes oportunitats a tothom. Avui podem tornar a pensar en la Catalunya gran, orgullosa de les seves arrels i de la seva identitat lingüística i cultural, oberta a noves veus, segura del seu futur.

És des d'aquesta convicció que els he volgut parlar aquesta nit. I és des del convenciment que Catalunya està en condicions d'esdevenir la pàtria rica i plena que anhelem, que els convido a participar activament en els actes cívics de la nostra Festa Nacional, demostrant el màxim respecte per totes les expressions i manifestacions de la nostra pluralitat.